

хъ му Книгъ и писалкъ подрѣзанъ по Татарскія навъкъ; развързахъ желѣза-та на ръцете и на шія-та му за да пише свободно, и кога-то свърши посланіе-то, занесохъ го на Главатары-те, които приехъ да го испроводятъ на Русска-та горостража.

Отъ тогази го употреблявахъ съ повечко челоуѣколюбіе и го държахъ съ една само верига, коя-то свързваше единія кракъ и десня-тъ ржкъ.

Узеназителя му бѣше старецъ шестдесетогодишенъ съ высокъ станъ и дивъ нѣравъ, кой-то представляваше явно непреклоннителното му жестоко начертаніе.

Двама отъ сынове-те му бѣхъ ся убили въ едно съ Русси-те нападеніе, и за сама-та негова дума бѣхъ го избрали между сички-те жители на село-то, като пазитель на робы-те.

Семейство-то на Ибраима — тѣй ся наричаше пазитель-а — състоеше отъ тридесять и петогодишнѣхъ почти вдовнца на одного отъ сынове-те му и отъ седмь осемь годишно малко момче наречено Мехмедъ, Майка му бѣше и тя както стареца злокав и още повече злонѣравнѣхъ. Кашкамба притегляваше сички-те страданія;